

Sygnatura akt I Ca 461/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 19 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Koninie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Ewa Kozłowska

Sędzia SO Iwona Złoty

Sędzia SO Iwona Przyłębska – Grzybowska – spr.

po rozpoznaniu w dniu 19-12-2014 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa D. H.

przeciwko Towarzystwu (...) SA w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie VII Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w S. z dnia 8 września 2014r sygn. akt VII C 747/13

I. Zmienia zaskarżony wyrok nadając mu następujące brzmienie:

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 40.000 zł (czterdzieści tysięcy złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 6 stycznia 2013r. do dnia zapłaty .

2. W pozostałym zakresie powództwo oddala .

3. Odstępuje od obciążania powoda kosztami sądowymi .

4. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie kwotę 2605,51 zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych .

5. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 506 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

II. Oddala apelację w pozostałym zakresie.

III. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Koninie)

kwotę 1000 zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych .

IV. Znosi wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Iwona Złoty Ewa Kozłowska Iwona Przyłębska – Grzybowska

Sygn. akt I 1 Ca 461/14

UZASADNIENIE

Powód D. H. wystąpił przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. z powództwem o zapłatę kwoty 70 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6.01.2013r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podniosła, iż w dniu 21.09.2006 r. śmierć poniósł ojciec powoda. Wyłącznie winnym wypadku okazał się kierowca ubezpieczony u pozwanej z tytułu OC. Zmarłego łączyła silna więź emocjonalna z powodem. Jako podstawę roszczenia strona powodowa wskazała przepis art. 448 k.c. w zw. z art. 24 k.c.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podniosła, iż żądanie jest niezasadne albowiem brak ku temu podstaw prawnych. Ponadto pozwana podkreśliła, iż ojciec powoda nie mieszkał z rodziną bowiem wyprowadził się na długo przed wypadkiem wobec czego niezasadnym byłoby żądanie zadośćuczynienia powołując się na silne więzi emocjonalne.

Wyrokiem z dnia 8 września 2014r. Sąd Rejonowy w Koninie , VII Zamiejscowy Wydział Cywilny w S. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 20 000zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6.01.2013r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie powództwo oddalił i orzekł o kosztach procesu.

Apelację od powyższego orzeczenia złożył powód zaskarżając wyrok w części oddalającej powództwo co do pkt II, III, IV w zakresie kosztów sądowych zarzucając mu naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię, tj. art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c., polegającą na przyjęciu, że przyznane na rzecz powoda zadośćuczynienie w kwocie 20 000zł jest w okolicznościach faktycznych adekwatne do krzywdy jaką wywołała śmierć ojca i wniosł o:

1. Zmianę zaskarżonego wyroku w części, tj. co do punktu II, III, IV poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda dalszej kwoty 50 000zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6.01.2013r. do dnia zapłaty za doznaną krzywdę spowodowaną śmiercią ojca tytułem zadośćuczynienia zgodnie z art. 488 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c.,
2. Zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania , w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych.

Pozwany w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda okazała się częściowo uzasadniona.

Zarzuty apelacyjne dotyczą wyłącznie naruszenia przepisów prawa materialnego co skutkowało, w ocenie apelującego, przyznaniem zbyt niskiego zadośćuczynienia.

W judykaturze, za utrwalony należy uznać pogląd, że korygowanie przez Sąd drugiej instancji zasądzonego zadośćuczynienia może być aktualne tylko wtedy, gdy przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, mających wpływ na jego wysokość, jest ono niewspółmiernie nieodpowiednie, tj. albo rażąco wygórowane, albo rażąco niskie

(por. wyrok SN z dnia 9 lipca 1970 r., III PRN 39/70, OSNCP 1971/3/53, wyrok SN z dnia 18 listopada 2004 r., I CK 219/04, niepubl.).

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego oraz w przeważającej części rozważania prawne. Jednakże w ocenie Sądu Okręgowego w ustalonym przez Sąd Rejonowy stanie faktycznym ustalenie zadośćuczynienia na kwotę 20 000 zł jako adekwatnego do poniesionej przez powoda krzywdy spowodowanej śmiercią ojca należało uznać za rażąco niskie.

Zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę ma na celu naprawienie poprzez rekompensatę pieniężną szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień psychicznych i fizycznych.

Zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie podstawową zasadą ustalania wysokości zadośćuczynienia jest obowiązek dokonania oceny konkretnego stanu faktycznego i uwzględnienia wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Innymi słowy, tylko rozważenie indywidualnych przesłanek może stanowić podstawę do określenia odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Sąd I instancji ustalając wysokość zadośćuczynienia zwrócił uwagę na wszystkie istotne w sprawie okoliczności, jednakże błędnie, w ocenie sądu odwoławczego, uznał, że kwota 20 000 zł jest odpowiednia do rozmiaru doznanej krzywdy. W ocenie Sądu odwoławczego Sąd I instancji nadmierną wagę przyłożył do faktu, że od trzech miesięcy przed wypadkiem K. H. nie mieszkał z rodziną, w tym z powodem. Należy bowiem mieć na uwadze, że zarówno z zeznań powoda, jak również przesłuchanej w charakterze świadka matki powoda wynika, że pomimo wyprowadzenia się z domu K. H. utrzymywał bardzo częste, niemalże codzienne kontakty z synem. Mieszkał w pobliżu i przyjeżdżał do powoda, zabierał go na wycieczki, realizowali wspólne pasje, relacje między nimi pozostały bardzo bliskie. Dopiero śmierć K. H. przerwała i to trwale więzi między ojcem i synem. Z opinii biegłego psychologa wynika, że utrata ojca w znaczący sposób wpłynęła na życie powoda, na jego funkcjonowanie w szkole, w rodzinie, w grupie rówieśniczej. Biegła podkreślała, że żałoba powoda zdecydowanie nie miała typowego przebiegu, przedłużała się do około 3 lat. U powoda doszło do patologizacji procesu żałoby w postaci zablokowania emocji po stracie ojca. W ocenie biegłego psychologa przeżycia powoda w wyniku śmierci ojca miały charakter długotrwały. Uzasadniona była pomoc psychologiczna, choć takowa nie została podjęta. W ocenie Sądu Okręgowego opinia biegłego psychologa wskazuje na znaczne, ponadprzeciętne cierpienia psychiczne powoda wywołane śmiercią ojca, które prowadziły do wycofywania się powoda z aktywności i wcześniejszych relacji, odczuwania braku sensu życia, słabego zainteresowania światem zewnętrznym.

Mając na uwadze powyższe okoliczności i wysokość zadośćuczynienia ustalonego przez Sąd I instancji ingerencja przez Sąd odwoławczy była konieczna i uzasadniona. Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że adekwatna do stopnia pokrzywdzenia powoda będzie kwota 40 000 zł. Z całą pewnością nie jest to kwota zawyżona w realiach niniejszej sprawy.

Żądanie powoda ponad tę kwotę Sąd odwoławczy uznał za nadmiernie wygórowane i oddalił apelację w tym zakresie. Należy bowiem mieć na uwadze, co wynika z opinii biegłego psychologa, że obecnie powód funkcjonuje w sferze osobistej bez większych zakłóceń. Ma pozytywny stosunek do siebie i do przyszłości, utrzymuje prawidłowe relacje społeczne.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w zakresie kwoty głównej zasądzonej od pozwanego, a co za tym idzie także w zakresie kosztów postępowania I-instancyjnego. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. rozdzielając je stosownie do wyniku sprawy. Z uwagi jednak na charakter sprawy i sytuację finansową powoda Sąd odstąpił od obciążania go kosztami sądowymi. Sąd Okręgowy stosunkowo rozdzielił również koszty sądowe w postępowaniu apelacyjnym i w związku z tym nakazał pozwanemu uiszczenie części opłaty od apelacji, od której uiszczenia powód był zwolniony. Jednocześnie zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego w instancji apelacyjnej.

Iwona Złoty Ewa Kozłowska Iwona Przyłębska-Grzybowska